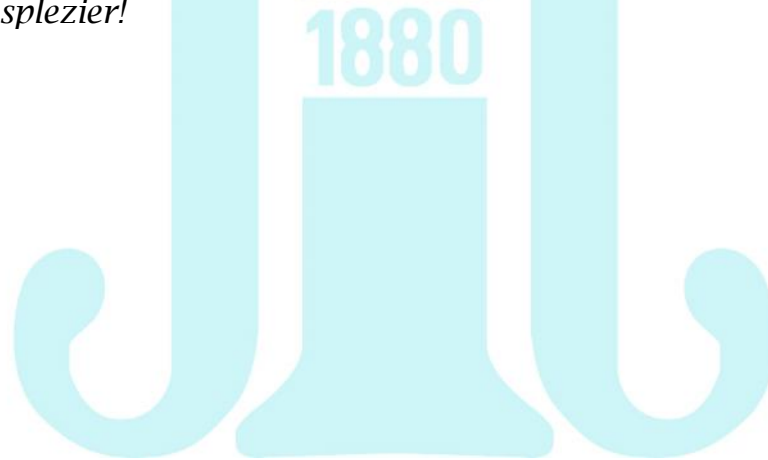

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

SATERGETATER

Een duivels toneelstuk voor de jeugd

door

Marleen Simon

1880

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2006

Nr.2904

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

<p>Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk <i>SATERGETATER</i> op te voeren moet de naam van auteur <i>MARLEEN SIMON</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.</p>
--

Wettelijk depot D/2006/220/015
ISBN 978-90-385-09426

© 2006 Toneelfonds J. Janssens/Marleen Simon
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(onbeperkt aantal spelers)

DE DUIVEL :

DUIVELINNETJE HOOGMOED :

JEANINEKE :

MARINA :

MARIETTE :

STANSKE :

IRMA :

DUIVELINNETJE GRAMSCHAP :

BERNARD BITTERPIL :

GENTIL BLIJGEMOED :

FLOOR, dochter van Bitterpil :

LIES, klasgenote van Floor :

ELS, klasgenote van Floor :

SOFIE, klasgenote van Floor :

DUIVELINNETJE LUIHEID/TRAAGHEID :

GUST, de vader

MIA, de moeder

KIMBERLEY, de dochter

DAVY, de zoon

PIZZAJONGEN

DUIVELINNETJE GULZIGHEID :

MOEDER :

KATHLEEN :

CAROLIENTJE :

WOUTER :

KAREL :

ARTUUR PIKUUR, dokter

Figuratie : gasten op het feest

DUIVELINNETJE AFGUNST :

SERPENTINA :

NIJDJE, haar zus

LOVELY :

NIK :

SAM :

DUIVELINNETJE GULZIGHEID :

FRITUURDAME :

PINNEKE :
BOULETJE :
MORA :

DUIVELINNETJE ONKUISHEID :
LOES met de doorkijkbloes :
GEORGETTE :
JULIEN, haar man

DECOR

Door middel van enkele eenvoudige zetstukken worden volgende settings gesuggereerd:

HOOGMOED : een kapsalon
GRAMSCHAP : twee rijhuisjes met voortuintje
LUIHEID/TRAAGHEID : woonkamer van een burgerwoning
GULZIGHEID : een andere woonkamer
AFGUNST : een ruimte in een jeugdhuis (dansvloer)
GIERIGHEID : een frituur
ONKUISHEID : een baancafé

(De duivel komt op als een gestyleerde gentleman. Hij steekt een lange cigarillo of sigaret in een pijpje aan en draagt een zwarte smoking of rokkostuum. Met zijn staart zwiert hij sierlijk. De muziek fadet uit en de Duivel begint een korte monoloog ---- confronterend met het publiek. Zeven Duivelinnetjes verpersoonlijken de hoofdzonden. Ze dansen een choreografie waarin ze de sfeer van de Duivel en zijn zonden uitbeelden. De muziek moet een dreigende sfeer en mysterie uitdrukken. Carl Orff – Carmina Burana)

(BEGINCHOREOGRAFIE.)

(Duivelinnetjes komen een na een op en beelden elk hun eigen zonde uit. Als laatste komt Duivelinnetje Onkuisheid op en wandelt tussen de zes anderen naar voor en zwiert verleidelijk met een rode boa. De Duivelinnetjes zijn zwart gekleed met rode accenten. Wanneer de muziek bombastisch wordt verschijnt Satan himself ; de Duivelinnetjes schrikken en vluchten schichtig in de coulissen. Satan kijkt dreigend de zaal in en schenkt zich een glas whisky in en steekt een sigaar op. In een walm van rook begint hij zijn betoog. Confrontatie met het publiek.)

DUIVEL : *(begint sarcastisch te lachen en kijkt dan het publiek doordringend aan)*

Wel, wel..wel, wie we hier hebben! Och daar... Mijnheer Lam en tam! Ligt liever lui in zijn sofa, terwijl zijn wederhelft zich de benen van onder het lijf loopt... profiteur ! Jullie weten toch hoe hij van straat is geraakt ? Nee ? Wel, eenvoudig : door een advertentie bij de zoekertjes in de krant te zetten : ‘Luie man zoekt zwangere vrouw om gezin te stichten.’ De lamzak ! Hij is zo vadsig dat hij ’s avonds zelfs niet meer naar bed gaat, want dan hoeft hij geen trappen meer te doen. Nee, hij slaapt gewoon op de sofa in zijn kleren. Dan hoeft hij die de volgende morgen al niet meer aan te trekken.

Och. En dààr : onze juffrouw Ijdeltuit ! Hoeveel spiegels heb je al doen barsten? Juffrouw Ijdeltuit steekt haar neus zo in de lucht dat ze al meer dan

eens in een hondendrol is gelopen! Als zij in de badkamer zit kan de rest van de familie best een nummertje trekken. Het is uren wachten tot de trut is opgetut. Spiegeltje, spiegeltje aan de muur, op haar gezicht plakken drie lagen plamuur!

En ginder pappie Vreetveel. Geen enkele weegschaal kan zijn vet nog dragen. Zijn maag is een bodemloos vát en na de tiende gang van elk feestmaal panikeert hij en vreest hij nooit genoeg te krijgen. De dikste kippenbil, de grootste taart, het laatste toastje is voor Alexander :alles voor hem en niks voor een ander ! Als hij in de zomer op het strand ligt te zonnen, denkt iedereen dat er een potvis is aangespoeld.

En ginder helemaal achteraan, salpeterlootjes, Buurvrouw Afgunst. Ja, die mocht zéker niet ontbreken. Strategisch plekje daar: dan heeft ze een mooi overzicht op alle toiletjes, make-upjes, haardosjes en pijnigt ze haar jaloerse hersentjes hoe ze dat allemaal kan overtreffen. Haar lievelingskleur, en dat zal niemand verbazen, is gifgroen en haar snuit kleurt nogal eens dikwijls groen.

Alle zwaveldampen nog aan toe: ons opgepot Vrekje is er ook ! Met een gratis ticket, zeker mijnheertje ? Tuurlijk, he ! Hij is zo gierig en hij heeft zo'n raar Hollands accent. Ademen doet hij met volle teugen: de lucht is gratis en voor niks. Kennen jullie zijn recept voor tomatensoep ? Heet water in een rood bord en zijn balletjes die rolt hij zo ..

En hier vooraan, hoe kon ik hem over het hoofd kijken: mijnheer Bitterpil. Drinkt elke ochtend een fles azijn en spuit de ganse dag venijn ! En toch is hij een dierenvriend: deze zanikende zeurkous. Geloof je 't niet ? Kijk maar : als hij weent, jankt hij als een kat. Als hij spreekt, blaft hij als een hond. Als hij kwaad is, brult hij als een leeuw en als hij humeurig is, knort hij als een zwijn. En knorren.. dat doet hij elke dag.

Goh, kijk daar: ons koninginnenstuk der lusten ! Een krolse kat kan er niet aan tippen: de vamp onder de rode lamp! Een vleugje aftershave van eender welke man en haar hormonenwinkel slaat op hol. Loes met de doorkijkbloes !

En nu, mijn beste 'schijn-heiligen', de show must go on. De show van mijn Zeven Levenswerken: de Zeven Hoofdzonden ! Gepresenteerd door mijn zeven duivelinnetjes.

(MUZIEK . David Bowie – Fashion – De Duivel gaat lachend af en het eerste Duivelinnetje –Hoogmoed- komt vooraan en presenteert de eerste hoofdzonde.)

HOOGMOED : *(ijdele stapjes naar vooraan)* Ik ben Tuitje IJdel. Ik voel me zo voornaam. Ik vind mezelf hoedanook geweldig, super, oogverblindend mooi. Ik weet gewoon van mezelf dat IK de perfectie ben. Niemand hoeft me dat te zeggen. Ik ga er prat op dat iedereen van me houdt, me verafgoodt zelfs ! En ja... ik sluimer af en toe in elk van jullie : kijk maar !

(MUZIEK : Fashion van David Bowie.)

(DECOR : interieur van kapsalon – suggereren – twee stoelen en twee droogkappen en een spiegel en tafeltje met tijdschriften en kappersgerei. MARINA is de kapster van 'haute coiffure 't Frou Frou'ke' en JEANINE en MARIETTE zijn vaste klanten en weten met hun ijdelheid geen blijf.)

(JEANINEKE is al gekapt en zit met krulspelden in het haar te wachten; ze lakt intussen haar nagels. Kapster MARINA brusht het kapsel van MARIETTE terwijl deze de Flair doorbladert.)

MARIETTE : *(wijst resoluut naar de foto van Claudia Schiffer)* Voila, zie Marina. Zò wil ik eruit zien ! Als die Claudia Schilfer..

MARINA : Allee, Mariette ! Gelijk Claudia Schiffer ? Wie wilt daar nu niet op lijken ?

JEANINEKE : *(lacht smakelijk.)* Mariette, hebt gij u eigen al eens goed bekeken ?

MARIETTE : Hela manneke.. wat wilde daarmee zeggen ? Onze Maurice zegt nochtans dat ik nog mag gezien worden.

JEANINEKE : Ja, ja.. schoon van vèr ..hi hi !

MARINA : Ja, ja, maar pas op: ze kunnen véél tegenwoordig ! Heb je dat nog niet gezien op de tv ? Die ene dokter in zijn Wellnesskliniek .. wat die allemaal doet met 'n mens.. godjumenas !

JEANINEKE : Amaai nog niet ! Die maakt van de lelijkste doos een fotomodel !

MARIETTE : Ja, ja. Maar 't is wel nogal 'n brute mens..

MARINA : Ja, ge moet op uw tanden bijten en tegen 'n stoot kunnen als ge erbij gaat, want 'k heb er al veel zien bleiten als ze daar op consultatie gaan !

JEANINEKE : In Amerika doen ze dat al lang, zo'n 'plastieken chirurgie' ! Die Michael Jackson daar he, die zijn hele façade is van plastic. Als die te lang in de zon loopt, smelt 'm weg !

MARINA : Ja, maar.. ik zou hier toch ook wat willen laten wegzuigen.

JEANINEKE : Zo'n..allee.. hoe noemen ze dat nu weer ? Tegen dat 'appelsienenvel' ! 'k Zou 't duizend keer zeggen.

MARIETTE : Wel hier, zie ! 't Staat hier in de Flair, zie ! Zo'n (*leest het traag*) li-poc-tie. Ze kunnen daar liters vet mee wegzuigen..

JEANINEKE : Van mijn lijf moeten ze afblijven.. Gelakte nagels, rooie lippekes en af en toe 'n zonnebankske en elke week naar hier en 'k ben ook in orde.

MARIETTE : Ja, maar.. uwe Juul is rap content, he..

MARINA : Uwe Maurice is moeiliker, he Mariette.

MARIETTE : Ik ga d'r toch iets laten aan doen, goed weten. Ik heb al een afspraak gemaakt bij die dokter Jef Siliconinckx.

MARINA : Wat ga je dan laten doen, Mariette ?

MARIETTE : Een permanente ontharing van de bovenlip..

JEANINE : Oei oei.. krijgt gij ook al 'n snor ?

MARINA : Allee, Jeanineke, zwanst nu niet, he ! En wat gaat ge nog laten doen, Marrietje ?

MARIETTE : Een permanente ontharing van de bikinilijn tegen dat 'k deze zomer naar Spanje ga.

JEANINE : Man,man,man...HOE KOMT GE ER OP !

MARIETTE : ‘k Ga m’n tanden laten bleken : da’s veel schoner als ‘k ’n keer lach..

MARINA : Zo’n pepsodent-smile . Dan kan je reclame maken voor tandpasta !

MARIETTE : En dan nog ’n paar spuiten Botox...

JEANINE : Wa’s dat nu weer voor iets ?

MARINA : Ja, ja. ‘k heb er ook al van gehoord. In Amerika doen ze dat bijna allemaal.

In Zuid-Afrika, he.. noemen ze dat ‘rimpelstrijk’ !

MARIETTE : ’n Rimpelstrijk ? Aah.. ’n facelift, bedoel je ?

(MARIETTE is nu gekapt en de kapster neemt haar agenda voor de volgende afspraak met Mariette, maar die merkt op:)

Volgende week niet, Marina, want dan moet ik naar mijn ‘plastieken chirurg’, die Jef Siliconinckx. Mag ik nu eens iets vragen ? Zou ‘k dat fotootje van Claudia Schiffer eens niet mogen meenemen? Dan ziet ‘m wat ik precies wil.

JEANINE : Moet ge van mij ook ’n foto hebben ?

(JEANINE lacht hartelijk met deze laatste vraag. MARIETTE groet iedereen en vertrekt.)

MARINA : Allee, Marietteje, doe dat goed en zie dat ik je nog herken als je over twee weken terugkomt !

(MARIETTE is weg en de kapster gaat de krulspelden bij JEANINE wegnemen. Werkt het kapsel af en JEANINE start de roddel. Ondertussen komen twee oude dametjes, STANSKE en IRMA, binnen en nemen plaats in de wachthoek. Ze reageren mimisch op de dialoog.)

JEANINE : Zeg, amai, die heeft het ook hoog in haar bol. Dat moet nogal iets kosten !

MARINA : Ja, ‘k heb daar iets over gelezen en dat was niet goedkoop. Maar ja, iedereen doet met zijn geld wat hij wilt ..

JEANINE : Zo’n Botoxpikuur kost tachtig euro per stuk en zoals die haar snuit eruit ziet...Die heeft er veel nodig !

MARINA : Allee, Jeanineke. Zeg, maar gij weet dat zo goed wat dat allemaal kost ?

JEANINE : Ja..allee.. uit de boekskes, he. En die tanden bleken : ook niet goedkoop !

En geef nu toe : is dat nu echt vandoen ? Da's ook 'n fier ding !

MARINA : Voila. Nog efkes wat lak spuiten, zie en ge zijt ook weer 'n nieuwe.

JEANINE : Ik heb zoveel stof niet aan m'n gat hangen.. zoals die van daarjuist.

(MARINA neemt de handdoek van de schouders van JEANINE en merkt dat diens blouse openstaat. Gegeneerd knoopt ze ze dicht en versprekt zich:)

Oei ! Zie nu ! Mijn blouse staat open ! Dat heb ik nu altijd voor sinds ik die heb laten opspuiten ! *(hand over haar mond door de verspreking)*

MARINA : Hoe ? Gij ook al ?

JEANINE : Ja. Maar niet veel ! Maar.. dat blijft onder ons, he Marina ?

MARINA : Natuurlijk, Jeanineke, ge kent me toch : 't een oor in en 't ander oor uit. 'n Afspraak voor volgende week of moet gij ook naar Siliconinckx ?

JEANINE : Volgende week is goed, maar dan kan ik 'n tijdje niet komen, want dan moeten er serieuze verbouwingen gebeuren ! *(mimisch duidt ze de plekken aan waar er iets moet verbeterd worden)*

(Als JEANINE weg is; filosofeert MARINA kort tegen de zaal:)

MARINA : Weet ge wat 't ergste is dat 'n coiffeuse kan overkomen...? Wel, dat al haar klanten op elkaar gaan lijken.. *(knipoogt naar de zaal)*

(STANS en IRMA nemen plaats in een kappersstoel. STANS is een volkse vrouw en IRMA iemand die nogal maniakaal op haar uiterlijk let. Ze heeft een tasje vol staaltjes van schoonheidsproducten bij zich en dwingt MARINA bijna om ze te gebruiken op haar en STANS.)

IRMA : Ik heb dringend 'n permanent nodig, Marina, want 'k moet deze avond naar een mossel-feest van de Boerinnenbond. En 'k wil er netjes uitzien. Hebt ge daar nog tijd voor?

MARINA : *(luchtig)* Maar ja, Irmake, zo'n goeie klant als gij...Bij mij zijn m'n klanten mijn koninginnen. Dat weet ge toch.

IRMA : Hmm.. maar de vorige keer was 'k niet zo content van m'n permanent, zulle : na drie dagen lag 'm al plat ! 'k Had precies 'n Limburgse vla op mijne kop !

STANSKE : Awel, Irma, dan waart ge zeker de eerste prijs op de vlaaienloting ?

IRMA : Gene zwans , he Stans ! Zeg maar, Marina, kunt ge deze hier *(wijzend naar Stans)* ook eens niet onder handen pakken, want d'r zijn serieuze kosten aan.

(STANS kijkt wat beschaamd naar de grond. Ze voelt zich erg onwennig in het kapsalon. Ze zweert nog altijd bij haar eigen krulspelden.)

MARINA : We zullen eens zien, zie Stanske. Wat we voor jou kunnen doen..

(MARINA begint de voorbereidingen om STANS te kappen. IRMA haalt een tasje staaltjes van haarproducten boven en toont ze aan MARINA.)

IRMA : Hier zie. Doet dat er allemaal maar op. 't Is hoge tijd dat dat stro op hare kop wat begint te blinken! 't Is verdorie juste 'n mussennest ! Zie maar dat er gene gaat vliegen als ge 't kamt.

MARINA : Nee, nee.. zo erg zal 't wel niet zijn, he Stanske. *(klopt bemoedigend op haar schouder)* We zullen dat hier eens rap arrangeren zie: de puntjes een beetje afknippen, een crèmebaddeke laten inwerken, een goeie kleurspoeling en als ge buiten gaat zijt ge weer een nieuwe !

IRMA : He he ! Een ' nieuwe' van voor de oorlog, zeker !

STANS : Irma, alstublieft, ik wéét dat ik 'frutselkeshaar' heb, maar op uw kont kunnen ze ook 'n film spelen, zulle. En ik moet tenminste nog geen korset dragen. U moeten ze 's morgens met 'n katrol uit uw bed sleuren om in uw harnas te geraken !

IRMA : *(naar adem happend)* STANS ! ZAL 'T GAAN, JA ?

STANS : Awel he Marinake: IK rijd nog elke morgen met mijne velo naar 't dorp voor m'n brood, m'n vlees en zo van alles, he maar madame Irma hier moet elke

keer afgehaald worden door haar Oscar. Tot hiër valt het nog mee.. (*trekt met de hand een lijn onder de kin*) maar voor de rest...

IRMA : Nu is 't genoeg, he Stans ! 'k Had u verdorie beter laten lopen met uw strooien dak ! Dan doèt 'n mens eens iets, zie, om goed te doen! Tja, van uw vriendinnen moet ge 't hebben.

(*MARINA is ondertussen klaar met de krulspelden en spant er nu een netje over om het te laten drogen. Nu gaat ze naar IRMA.*)

MARINA : Voila, zie Stanske, dat moet nu efkes drogen, zie! Nu gaan we eens kijken wat we bij ons madame Irma kunnen doen.

IRMA : Bij mij is er niet zoveel werk, zulle kinneke ! Alles wat in model brengen, ge kent dat wel, he !

MARINA : Dat komt in orde, Irmake. Zeg amaai.. ge hebt zo'n schoon kleedje aan vandaag. Daar heb ik u nog niet mee gezien. Is dat nieuw ?

STANS : Nieuw ? Dat stond vijf seizoenen geleden al in de 'Trois Suisses'!

IRMA : Bijlange niet ! Dat komt van bij de Couture Elegance uit de Stationsstraat !

STANS : Van bij Monique van Rosse Jeppe ? Dat kunt ge ook op de markt kopen.

IRMA : Ik zwijg al.

MARINA : Hola, op de markt staan ook een paar schoon kramen: ons ma heeft daar verleden winter 'n tailleurke gekocht en iedereen dacht dat 'n echte Chanel was.

IRMA : Allee komaan, Marinake ! 'n Chanel van de markt ?

STANS : 'k Dacht dat je ging zwijgen ?

MARINA : Tut tut tut: ik vind dat gijle er alle twee nog heel goed uitziet. Hoe oud zijt gij nu eigenlijk, Irma ?

IRMA : Awel, raad eens.

STANS : Verleden week is de fanfare komen spelen voor haar honderdste verjaardag ! Elke dag komt de dokter haar een spuit formol geven !

MARINA : Allee, Stanske ! Nee, ik zou zeggen ... vooraan in de 70? 71... 72..?

IRMA : Gij zijt mijne kameraad, kinneke ! Nee nee, ik word er in november 78 ! Maar ik voel me nog geen 78, zulle ! 'k Voel me zeker nog twintig jaar jonger en 'k maak me nog gere schoon, ja ! Dat mag toch, he Marina ?

MARINA : Da's zeker , Irma. Ge moet u verzorgen : als ge er goed uitziet, dan voelt ge u beter ook.

STANS : En schat eens naar mijne leeftijd ?

MARINA : Awel.. Stanske..ik peins zo oud als Irma..? 78 ?

(IRMA begint smakelijk te lachen.)

STANS : Nee begot ! Ik moet er nog 72 worden! Hier kom ik niet meer...

MARINA : Wacht, he Stanske, als die krulspelden uit uw haar zijn, ziet ge er direct twintig jaar jonger uit. Nog efkes opkammen zie en wat lak spuiten.. en nog wat in vorm brengen zo.. en dan moet ge eens in de spiegel kijken, zie.

(STANS kijkt in de spiegel.)

STANS : Amaai. Ik lijk precies op La Esterella !

IRMA : Da's ook geen referentie. Hebt ge die al eens goed gezien ?

(MARINA werkt de kapsels af en reikt hun jassen aan en de twee dames betalen en gaan heel ijdel met opgeheven hoofd naar de deur – STANS probeert de houding van IRMA te imiteren.)

STANS : Awel Irma.. nu heb ik goesting in 'n ijskroom.

IRMA : Awel, gaan we eens naar dat chique spel daar aan 't Meer ? Die 'thee'- room waar al die chique madammekes altijd zitten.

STANS : Da's heel goed, Irma, want nu mogen we gezien worden, he ?

IRMA : Amaai nog niet ! Ze zullen ons zien komen !

(Als de twee dames weg zijn, komt MARINA tot aan de rand podium en zegt face publiek:)

MARINA : Ik heb nogal een job, he ?

(LICHTEN FADEN UIT.)

(MUZIEK: Aangepast aan de volgende zonde : GRAMSCHAP. BAD DAY van Daniel Powter.)

(DUIVELINNETJE GRAMSCHAP KOMT OP.)

GRAMSCHAP : Ik ben Grompy Grimmig ! Ik stap elke dag met het verkeerde been uit bed. Elke dag loop ik te balen. Ik snauw, blaf en kef iedereen af ! Iets goéds zeggen over iemand ? Vergeet het ! Het is feest in mijn hel als ik iemand kan beduvelen ! *(vettig lachje en wrijft zich in de handen)* En ja.. ik sluimer af en toe in elk van jullie : kijk maar !

(MUZIEK : even hernemen : Bad Day – Daniel Powter.)

(DECOR : suggereren van twee rijwoningen naast mekaar : het ene is fris en vrolijk en het andere is saai en grijs. In het grijze huis woont meneer BITTERPIL en in het vrolijke huis woont meneer BLIJGEMOED. Beide heren hebben één ding gemeen : ze staan samen elke ochtend op hetzelfde tijdstip op en nemen samen de bus naar hun werk. Zeven uur 's ochtends : de wekkers lopen af . Blijgemoed ontwaakt onmiddellijk. De luiken vliegen open en er klinkt vrolijk gelach en gezang. Bij Bitterpil is er elke ochtend een begrafenisstemming. De beide buurmannen gaan samen op hetzelfde tijdstip naar de brievenbus om er de post te halen ; ieder op zijn eigen typerende manier.)

BLIJGEMOED : Goeie morgen, buurman..

BITTERPIL : Verdorie Gentil, gij kunt roepen !

BLIJGEMOED : 'k Ben goed uitgeslapen, Bernard.

BITTERPIL : Awel, ik nièt ! En ik zou het op prijs stellen dat ge me rustig zou laten wakker worden.

BLIJGEMOED : Ge zijt het toch niet vergeten, he Bernard ? Dat onze baas vandaag trakteert met koffiekoeken en daarbij, 't zonneke schijnt en de vogelkes fluiten. Wat wilt ge nog meer?

BITTERPIL : Luister, die chocolade koeken van de Stan zijn altijd muf en verduft en in mijn weerbericht geven ze vandaag regen en veel bewolking.

BLIJGEMOED : *(tegen publiek)* Amaai, de azijn was weer serieus geconcentreerd deze morgen. *(tegen buurman)* Oké, m'n beste buurman, tot over een kwartiertje of we halen onze bus niet.

BITTERPIL : Die fameuze bus is altijd te laat, maar allee... ik zal wel moeten, zeker ?

(De twee burenen staan even later aan de bushalte. Mimisch spel waarin het contrast nog feller tot uiting komt. Blijgemoed presenteert Bitterpil een zelfgebakken wafel, maar stuit elke keer op een vies gezicht. Als hij er dan toch een aanneemt, begint hij te kieskauwen.)

BLIJGEMOED : Dat smaakt he ? Da's met échte boter gebakken. 'n Recept van mijn grootmoeder.

BITTERPIL : En in welk jaar zijn die dan gebakken ? Voor of nà '14-'18 ? Da's verdorie precies 'n leren lap !

BLIJGEMOED : Bernard toch. *(klopt kameraadschappelijk op Bernards schouder)*

BITTERPIL : *(werpt de rest van de wafel weg en veegt ruw zijn mond proper)* Doe me nu eens een plezier en vreet die 'misbaksels' van uw madame in 't vervolg zelf op. *(korte pauze)* 't Is vandaag mijn dag niet. Die stomme wekker loopt altijd maar vroeger af, maar 'k heb 'm tegen de muur gekwakt ! En de choco was op en zonder choco kan ik niet gaan werken. Dan blokkeert hier bij mij vanalles.

BLIJGEMOED : *(klopt terug op Bernards schouder)* Gij moogt mijn wekker hebben en diè marcheert, zelle!

BITTERPIL : Zwanst nu niet, he. En waar blijft die stomme bus nu toch ?

(Mimisch spel : kijken allebei reikhalzend uit naar de bus die maar niet komt.)

Stevaert maakt ze wel ‘verniet’ (gratis), maar ze komen niet ! We staan hier al een uur wortel te schieten.

(Bij BLIJGEMOED thuis hoort men via het nieuwsbericht op de radio dat de Lijn in hun regio staakt. Op KLANKBAND HET OCHTENDNIEUWS MET HET BERICHT OVER DE STAKING VAN DE BUSSEN.)

REPORTER : Ten gevolge van een vakbondsactie zullen er vandaag in de regio Mechelen – Leuven – Aarschot geen busdiensten zijn. Indien de vakbonden niet snel tot een akkoord komen, zullen er nog acties volgen.

BITTERPIL : ’t Is milledju niet waar, he ! De paljassen ! Ze hebben ons weer liggen: een werkende mens zo de duvel aandoen !

BLIJGEMOED : Maar Bernard, zo erg is dat nu toch ook weer niet: we gaan met de fiets !

BITTERPIL : Zwanst nu niet, he ! Met de velo ? Ik maak m’n eigen niet ‘moe’ om naar ’t WERK te rijden ! Zeker niet zonder choco. Ik kruip terug in mijn nest ! Daarmee basta ! Als ze me vandoen hebben, zullen ze me wel bellen.

(BLIJGEMOED loopt terug binnen om zijn wekker te halen.)

BLIJGEMOED : Wacht eens efkes , Bernard ! Ik heb nog ’n kadoke voor u.

(BLIJGEMOED haalt zijn wekker. BITTERPIL neemt de wekker met veel misbaar aan en gaat binnen. Even later komt zijn dochter FLOOR BITTERPIL in een slechte bui naar buiten. Ze ploft zich op een bankje en zucht en mompelt. LIES, een kennisje wandelt toevallig voorbij; ze is op weg naar de bushalte)

LIES : He, Floor ! Da’s ook lang geleden.

FLOOR : Ken ik u ?

LIES: Allee, komaan ! Kent ge me niet meer ? Lies ! Van de badmintonclub ! We hebben nog samen gespeeld op dat Paastornooi in Oostende.

FLOOR : Néé ! Dan was jij die klungel waardoor we verloren ?

(LIES schrikt van deze reactie en kijkt FLOOR even bedremmeld aan.)

FLOOR : Zeg eens. Wat sta jij daar nu zo te gapen ? Heb ik soms iets aan van u ?

LIES : Nee, nee.. Sorry, ik wou.euh..

FLOOR : De badmintonclub. Nog zo'n bende losers. Ik ben het daar rap afgetrapt : dat hing daar ferm mijn voeten uit. Ze hadden daar 'n pik op mij. Dàt is 't.

LIES : *(aarzelend)* Bijlange niet. Maar ge waart niet altijd even plezant. Misschien dààrom ? Uiteindelijk wou niemand nog een matchke met u spelen.. ambetant natuurlijk.

FLOOR : Allee komaan. 't Zijn dikke zeveraars : punt uit.

LIES : Ik ben ermee weg. Els en Sofie wachten: we nemen samen de bus naar Brussel. 'n Dagje shoppen. Doeï !

(LIES wandelt door. FLOOR blijft alleen achter en steekt nog even haar tong uit naar Lies.)

FLOOR : Allee zeg. De trezebezen gaan 'shoppen'. Interessant.

(LIES wacht aan de bushalte en ELS en SOFIE komen eraan en ze vertellen haar dat de bussen staken.)

ELS : Hey Lies ! Cool dat je er bent, maar heb je 't op de radio gehoord ? De bussen staken !

SOFIE : Ja, brute pech, he schatjes.

LIES : Heeft er iemand misschien een ander voorstel ?

ELS : Eerst gaan zwemmen en dan 'n grote ijskreeem gaan eten !

SOFIE : Joggen in 't park, misschien ?

LIES : Weet ge wat ? We doen àlles !

ELS : Zeg.. ginder.. *(wijzend naar FLOOR)* Is dat die trut niet van de badminton ?